

КОДЕКС

за професионална етика на лекарите по дентална медицина

Утвърден със Заповед № РД-09-224 от 11.04.2006 г. на МЗ, обн., ДВ, бр. 34 от 25.04.2006 г.

Глава първа ДЕНТАЛНА ПРОФЕСИЯ

Чл. 1. Този кодекс съдържа задълженията на денталното съсловие, произтичащи от практикуването на денталната професия. В него са отразени моралните принципи и критериите за професионално поведение на денталното съсловие.

Чл. 2. (1) Всеки лекар по дентална медицина, упражняващ професията си на територията на Република България, е длъжен да бъде вписан в регистъра на районната колегия, в която се установява на работа, да плаща редовно членския си внос съгласно изискванията на Устава на БЗС и да спазва този кодекс.

(2) лекарят по дентална медицина е длъжен да упражнява компетентно, своевременно и качествено своята професионална дейност.

(3) лекарят по дентална медицина е длъжен да осигури при своята професионална дейност всички условия, необходими за нейното качествено изпълнение и за сигурността на пациентите и на денталния екип.

(4) лекарят по дентална медицина е длъжен да осигури при своята професионална дейност спазването на всички необходими мерки за избягване предаването на заболявания.

(5) лекарят по дентална медицина няма право да предприема действия или да дава предписания при случаи, които надхвърлят неговата професионална компетентност.

Чл. 3. (1) лекарят по дентална медицина трябва да избягва всяко действие или бездействие, които могат да навредят на неговия личен и професионален престиж, да накърнят честта и достойнството на денталното съсловие или да разклатят доверието на обществото в това съсловие.

(2) лекарят по дентална медицина, работещ на договор, не е длъжен да приема като част от този договор задължения, които могат да нарушат професионалната му независимост.

Чл. 4. лекарят по дентална медицина е длъжен да познава и спазва нормативните документи, които регламентират неговата дейност.

Чл. 5. (1) лекарят по дентална медицина регистрира и упражнява професията си в лечебни заведения (амбулатории) съобразно с действащите нормативни разпоредби в Република България.

(2) лекарят по дентална медицина упражнява лично професията си и носи отговорност за хода и резултатите на извършеното от него дентално лечение.

(3) лекарят по дентална медицина няма право да прикрива или да подпомага по какъвто и да е начин лица, които незаконно упражняват дентална практика.

(4) лекарят по дентална медицина няма право да допуска неспособни лица да извършват лечебни манипулации в неговия кабинет.

(5) Разпоредбата по ал. 4 не се отнася до обучението в акредитирани лечебни заведения.

(6) лекарят по дентална медицина е длъжен да не допуска

неконтролиран достъп до медикаментите и материалите в неговия кабинет.

Чл. 6. (1) лекарят по дентална медицина възлага на членовете на помощния персонал изпълнението на определени функции, които отговарят на техните квалификации, умения и опит и са съобразени с действащите нормативни разпоредби в Република България.

(2) лекарят по дентална медицина контролира, направлява и отговаря за работата на целия персонал.

Чл. 7. лекарят по дентална медицина няма право да ползва диагностично-лабораторни и/или медико-технически (зъботехнически) услуги от неспособни лица и/или нерегистрирани заведения.

Глава втора ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДЕНТАЛНАТА ДЕЙНОСТ

Чл. 8. лекарят по дентална медицина представя своята дейност по подходящи начини, съобразени със закона и този кодекс.

Чл. 9. (1) Местонахождението на амбулаторията се означава с фирмена табела.

(2) Фирмената табела на амбулаторията може да съдържа следните данни: 1. вид на дейността - обща или специализирана; по каква специалност/- и; 2. работно време на амбулаторията; 3. имена на лекарите по дентална медицина;

4. признати научни степени, звания и валидни квалификации;

5. договореност със здравноосигурителни институции.

(3) Текстът на табелата задължително е на български език.

(4) лекарят по дентална медицина, който е променил адреса на практиката си, може да постави на вратата на бившата си месторабота табелка с новия адрес, която се сваля най-късно след една година.

(5) Името на лекаря по дентална медицина, който вече не практикува активно, не може да се използва от неговите приемници за период, по-дълъг от една година, освен с неговото (или на неговите наследници) писмено съгласие.

Чл. 10. лекарят по дентална медицина няма право да обявява или представя своята дейност по неверни или заблуждаващи начини, които:

1. съдържат твърдения или намеци, че препоръчаното или извършваното от въпросния лекар по дентална медицина лечение има способността да лекува или облекчава заболявания - ако това твърдение не е основано на обективни критерии и резултати;

2. съдържат твърдения или намеци за превъзходство на въпросния лекар по дентална медицина пред останалите лекари по дентална медицина, които не подлежат на обективна проверка от обществото;

3. невярно представят или пропускат определен факт, необходим за достоверното представяне на дейността;

4. съдържат твърдения или намеци за квалификация, която лекарят по дентална медицина не притежава;

5. изтъкват непризнати научни степени;

6. изтъкват обстоятелства, нямащи конкретно отношение към практиката на лекаря по дентална медицина, например заемане на административна или изборна длъжност;

7. накърняват престижа и достойнството на денталното съсловие.

Глава трета ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С ПАЦИЕНТИТЕ

Чл. 11. (1) лекарят по дентална медицина признава и зачита правата на пациента и уважава неговото човешко достойнство.

(2) лекарят по дентална медицина няма право да отказва обслужване на пациенти поради една или повече от следните причини: раса, вероизповедание, пол, здравословно състояние, етническа или национална принадлежност.

(3) лекарят по дентална медицина може да проявява разумна предпазливост при подбора на пациентите, включително да откаже да обслужи пациент, ако е убеден, че в отношенията между него и пациента не съществува необходимото доверие.

Чл. 12. (1) Сигурността на пациентите стои над личната и съсловната лоялност на лекаря по дентална медицинаа.

(2) лекарят по дентална медицина действа в защита на пациентите, когато има основателно съмнение, че те са застрашени от поведението, здравословното състояние, действията или бездействието на друг лекар по дентална медицина.

Чл. 13. лекарят по дентална медицина е длъжен да помогне на пациент в спешно състояние, ако той няма възможност да се обърне към лекуващия го лекар по дентална медицина.

Чл. 14. (1) Ако лекарят по дентална медицина временно отсъства от практиката си, той насочва пациентите си да бъдат приемани при необходимост или спешност от друг лекар по дентална медицина.

(2) Ако лекарят по дентална медицина възнамерява да прекрати практиката си, той насочва пациентите си с незавършено лечение да бъдат приемани за довършване на лечението от друг лекар по дентална медицина.

(3) Ако пациент в отсъствие на своя лекуващ лекар по дентална медицина се обърне към друг лекар по дентална медицина, последният:

1. полага необходимите грижи за пациента по време на това отсъствие;
2. след завръщането на лекуващия лекар по дентална медицина връща пациента при него заедно с цялата необходима информация, освен ако пациентът или негов законен представител изрично не изрази друго предпочитание.

Чл. 15. (1) лекарят по дентална медицина предварително информира пациента или негов законен представител за:

1. необходимите изследвания, предлаганото лечение и всички разумни алтернативи, включително и присъщия им риск и приблизителната им стойност;
2. продължителността на лечението и очаквани особености в протичането му;
3. очакваните резултати от лечението;
4. очакваните резултати, ако лечението не бъде проведено;
5. начините за покриване на разходите (чрез НЗОК, доброволни осигурителни институции, пряко заплащане и пр.).

(2) лекарят по дентална медицина не може да пристъпва към лечение на пациент, преди да е изпълнил задълженията по ал. 1 и да е получил информирано съгласие.

(3) лекарят по дентална медицина е длъжен да поиска в писмена форма съгласието или отказа на пациента или негов законен представител за прилагане на определени лечебни методи и процедури, за извършване на сложно и/или скъпо струващо лечение, включване на пациента в клинични изпитвания на лекарства и пр.

(4) Ако пациент или негов законен представител заяви, че възнамерява да подаде жалба срещу лекаря по дентална медицина, то последният е длъжен да положи всички разумни усилия проблемът да се реши на място.

(5) лекарят по дентална медицина няма право да препоръчва или извършва ненужни дентални лечения или манипулации.

Чл. 16. лекарят по дентална медицина няма право да подтиква пациентите към купуване на даден продукт чрез невярно или заблуждаващо представяне на неговите качества.

Глава четвърта

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С ДРУГИТЕ ЧЛЕНОВЕ НА СЪСЛОВИЕТО

Чл. 17. лекарят по дентална медицина проявява колегиалност и уважение в отношенията си с другите лекари по дентална медицина и в изказвания за тях пред трети лица.

Чл. 18. лекарят по дентална медицина се въздържа от неуважителни коментари пред пациентите по отношение на действията или становищата на други лекари по дентална медицина.

Чл. 19. лекарят по дентална медицина при поискване оказва съдействие на други лекари по дентална медицина или лекари в рамките на своята компетентност и съобразно с този кодекс.

Чл. 20. лекарят по дентална медицина прави публични изявления по отношение на съсловието, само ако е убеден във верността на тези изявления.

Глава пета

НАСОЧВАНЕ НА ПАЦИЕНТИ

Чл. 21. (1) В случай на необходимост лекарят по дентална медицина насочва пациента за консултация или специализирано лечение.

(2) В случаите, когато пациентът или негов законен представител налагат консултант на лекуващия лекар по дентална медицина, последният има право:

1. да откаже консултанта;
2. да се оттегли от лечението, ако неговият отказ не бъде приет от пациента или негов законен представител.

Чл. 22. При несъгласие със становището на консултанта лекуващият лекар по дентална медицина има право:

1. да откаже да изпълни предписанията на консултанта и да предложи друг консултант;
2. да се оттегли от лечението, ако становището на консултанта бъде прието от пациента или негов законен представител.

Чл. 23. Специалистът, след като извърши консултацията или специализираното лечение, връща пациента обратно на изпратилия го лекар по дентална медицина, освен ако пациентът или негов законен представител изрично не изрази друго предпочитание.

Чл. 24. Специалистът има право на отделен хонорар за консултацията или специализираното лечение.

Глава шеста ЛЕЧЕБНА

ДОКУМЕНТАЦИЯ И ПРОФЕСИОНАЛНА ТАЙНА

Чл. 25. (1) лекарят по дентална медицина води пълна лечебна документация на пациента по съответния нормативен ред.

(2) Всички факти и обстоятелства от личния живот на пациента, станали известни на лекаря по дентална медицина в неговата професионална дейност и включени в лечебното досие на пациента, имат поверителен характер и не подлежат на разкриване освен в случаите, предвидени със закон, или с писменото съгласие на пациента.

(3) лекарят по дентална медицина отговаря членовете на неговия персонал да познават и спазват изискването за съблюдаване на професионалната тайна.

(4) При прекратяване на практиката и при поискване лекарят по дентална медицина предоставя на пациента или на негов законен представител копие от лечебното му досие.

(5) Ако пациентът е насочен към специалист за консултация или специализирано лечение, специалистът има пълен достъп до лечебното му досие.

Глава седма

ЗАПЛАЩАНЕ НА ТРУДА НА ЛЕКАРЯ ПО ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА

Чл. 26. (1) лекарят по дентална медицина получава възнаграждение за извършваната професионална дейност според установените цени в лечебното заведение.

(2) Общото събрание на районната колегия на БЗС разработва и приема минимални стойности на денталните дейности, които са задължителни за всички лекари по дентална медицина в съответния район независимо от формата на упражняване и заплащане на техния труд.

(3) Разпореждането по ал. 2 не се отнася за договорените цени в Националния рамков договор по задължителното здравно осигуряване.

Глава осма

КВАЛИФИКАЦИЯ

Чл. 27. лекарят по дентална медицина непрекъснато поддържа и повишава своите професионални знания и умения.

Глава девета

НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ

Чл. 28. Членовете на БЗС носят отговорност за следните нарушения:

1. неспазване на устава на БЗС;
2. неспазване на правилата, предвидени в Кодекса по професионална етика;
3. неспазване на ПДМПЛДМ;
4. неизпълнение решенията на конгреса;
5. неплащане на членския внос в определения от устава на БЗС срок.

Чл. 29. За нарушения по чл. 28 на членовете на БЗС могат да бъдат налагани наказанията , предвидени в чл. 38 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина (ЗСОЛС):

1. порицание;
2. глоба в размер една до пет минимални заплати;
3. заличаване от регистъра на колегията за срок от три месеца до две години.

Чл. 30. (1) Нарушенията по чл. 28 се установяват и наказанията по чл. 29 се налагат съгласно чл. 40 и 41 ЗСОЛС, като:

1. нарушенията се установяват с акт за констатирано нарушение;
2. акт за констатирано нарушение има право да съставя всеки член на комисията по професионална етика към районните колегии на БЗС;
3. наказателното постановление се издава от председателя на управителния съвет на районната колегия на БЗС;
4. съставянето на актове, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършва съгласно Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН);
5. сумите от наложените глоби постъпват в приход на районните колегии на БЗС.

(2) Информация за всяко наложено наказание се изпраща на Управителния съвет на БЗС в срок 14 дни след издаване на наказателното постановление.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Параграф единствен. Тази кодекс е приет на основание чл. 9, т. 2 ЗСОЛС от Конгреса на БЗС, проведен на 16.XII.2005 г., и отменя Кодекса за професионална етика на лекарите по дентална медицина, приет на Конгреса на БЗС, проведен на 23.IV.2000 г.

[PDF to Word](#)